

5/2017

CIPPERKA

Magazínek prodejen COOP

coop

Áhoj, holky a kluci,

teplé letní dny jsou už dávno pryč. Také babí léto nás už dávno opustilo a pomalu nastává sychravé podzimní počasí. Ještě pěkných pár dní si budeme muset počkat na sněhovou nadílku, zimní radovánky a Vánoce. Zatím nás čekají deště, vítr a čím dál kratší dny.

Ale i podzim má své zvláštní kouzlo. Pošmourne a zaka-boněné počasí například přímo vybízí k vyprávění strašidelných historek. Poslední říjnový den se čím dál častěji i u nás slaví Halloween a vy se oblékáte do strašidelných kostýmů a své příbytky zdobíte vydlabanými dýněmi. Právě o jedné takové halloweenské dýni vám budu v tomto čísle časopisu vyprávět. Představte si, že se jí nechtělo zdobit verandu u domu. Prý takhle nic nezažije a nepozná. Proto se ještě předtím, než ji halloweensky vyzdobili a zapálili v ní svíčku, vydala do světa na zkušnou. Co všechno zažila, s kým se potkala a jak to s ní nakonec dopadlo? O tom si přece přečtete na následujících stránkách. A spolu s naším dýňovým světoběžníkem můžete také plnit řadu úkolů.

*Příjemné dýňové putování a hodně zábavy
vám přeje veverčák Čiperka.*

Čiperka – dětský magazín prodejen COOP

Vydavatel:

Delex, s. r. o.

Denísovo nábreží 4, 301 00 Plzeň
tel.: 378 218 112 (448), fax: 377 325 972

Project director: Luboš Liška

Redakce: Mgr. Zdeňka Čížková

Individuální objednávky: Mgr. Zdeňka Čížková

e-mail: cizkova@delex.cz, tel.: 724 151 095

Grafická úprava, sazba: DTP Delex, Mgr. Barbora Konášová

Ilustrace: BcA. Alena Janečková, Mgr. Barbora Konášová

COOP Centrum družstvo

Sídlo: Na Poříčí 30, 110 00 Praha 1

Korespondenční adresa:

U Rájské zahrady 1912/3, 130 00 Praha 3

Generální ředitel: Josef Plesník

Marketing COOP: Andrea Muralová, Petra Černá

tel.: 224 106 146, 224 106 125; fax: 224 106 140

internet: www.coop.cz

Registrováno pod číslem: MK ČR E 17478

DELEX
REKLAMNÍ A KOMUNIKAČNÍ AGENTURA

OCHRANNÁ ZNÁMKA
č. 323434

Soutěže o ceny

Ani při dýňovém putování nezapomínáme na soutěžní úkoly. Věříme, že se vám budou líbit a budete při jejich plnění úspěšní. Soutěže naleznete na těchto stránkách:

● Křížovka – Dýňové jméno

str. 4

● Emotikonky

str. 18

Výherci z minulého čísla

● **Mlsná křížovka:** Podařilo se ti odhalit, že Čiperkovou oblíbenou vodní atrakcí je „**tobogán**“? Tak se honem rychle podívej, jestli nejsi mezi pěticí výherců: Radim Roháč (9 let), Tomáš Dobrovolný (6 let), Anna Vorlíčková (7 let), Tereza Vrzalová (12 let), Karolína Dvořáková (7 let).

● **Kvíz:** Jaké byly správné odpovědi na vodní kvíz?

1b, 2c, 3a, 4c, 5b, 6a. A kdo vyhrál?: Petr Kutal (5 let), Barbora Šiblová (8 let), Dominik Čepelák (8 let), Alena Košková (13 let), Ondřej Baklík (9 let).

POZOR!

**Elektronickou verzi Čiperky
naleznete na internetových
stránkách www.coopclub.cz**

Zadáno společností

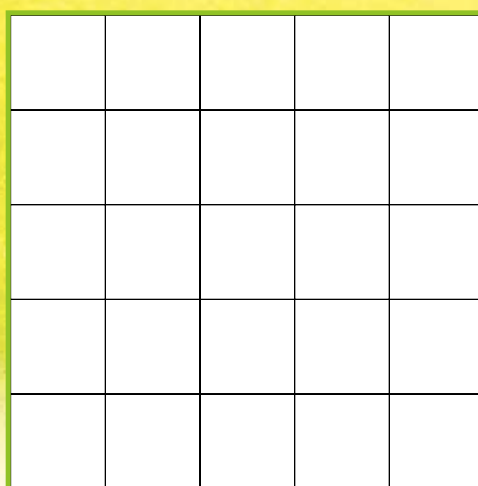
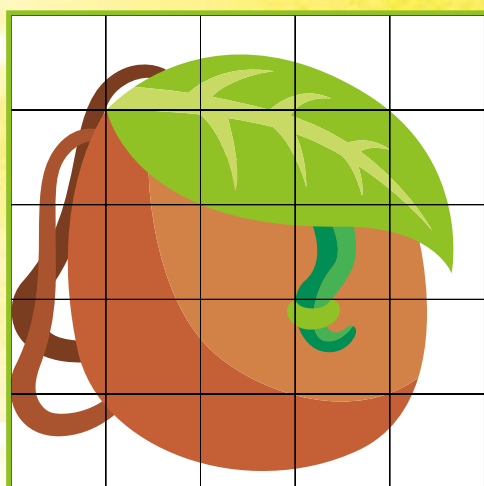
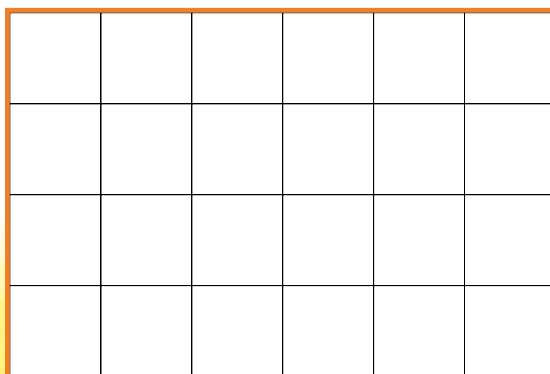
Hledá se dýňový hrdina

Jak vlastně vypadá náš dýňový hrdina? To je první úkol, který musíš vyřešit. Podívej se na úrodu dýní. Vždy dvě jsou stejné, jen jedna je lichá a žádné dvojče nemá. To je hledaný dýňový kamarád. Objevíš jej?

Řešení úkolu najdeš na straně 23.

- Pokud jsi dýňového kamaráda našel, pokus se jej překreslit. Sít ti při tom pomůže.
- Do druhé sítě nakresli batoh, který si dýňový kluk vzal s sebou na cestu.

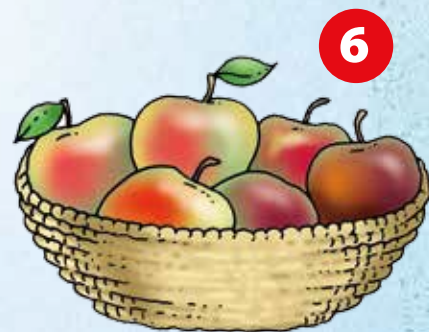
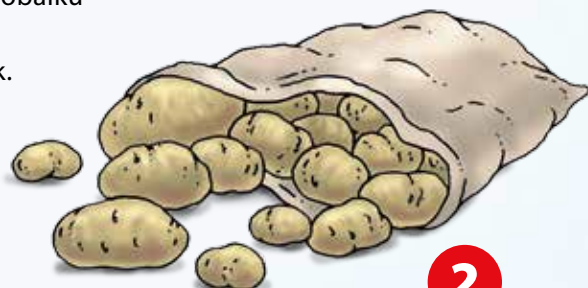
Křížovka – Dýňové jméno

Na obrázcích vidíš, koho při svém putování dýňový hrdina potkal. Doplň správné názvy, z tajenky pak zjistíš, jak se náš kamarád jmenuje.

Řešení křížovky pošli **do 30. listopadu 2017** na adresu **DELEX, Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň** nebo na e-mailovou adresu **coopclub@coopclub.cz**. Na obálku nebo do předmětu zprávy napiš „Čiperka – křížovka“.

Nezapomeň připojit své jméno, adresu a věk.

1.

--	--	--	--	--	--	--	--

2.

--	--	--	--	--	--	--	--

3.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4.

--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--

5.

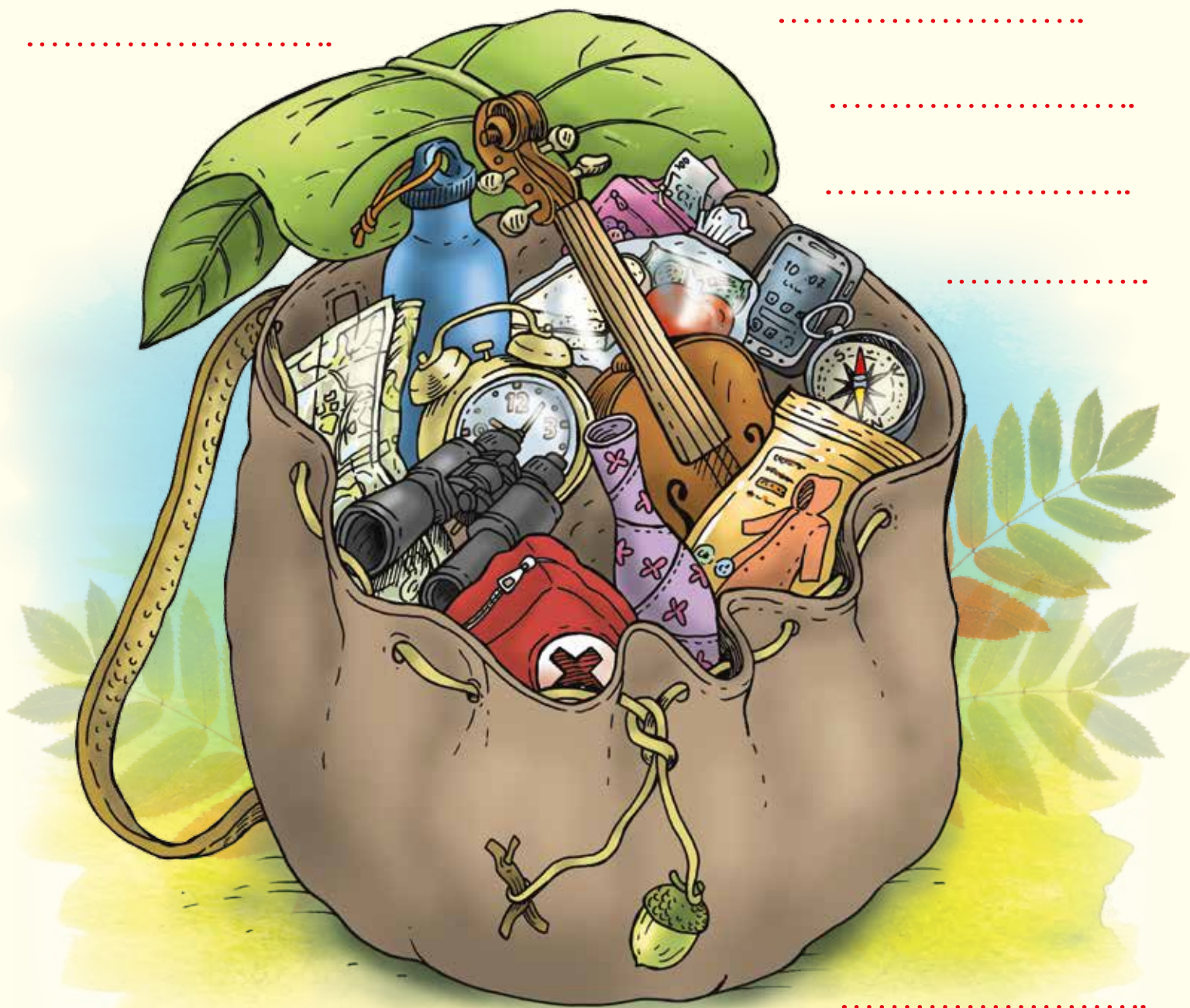
--	--	--	--	--

6.

--	--	--	--	--	--

Čo je v batohu?

I dýně si s sebou na výlet musí sbalit spousty potřebných věcí. Pokus se pojmenovat všechny předměty, které v batohu jsou. Názvy zapiš na předtištěné řádky.

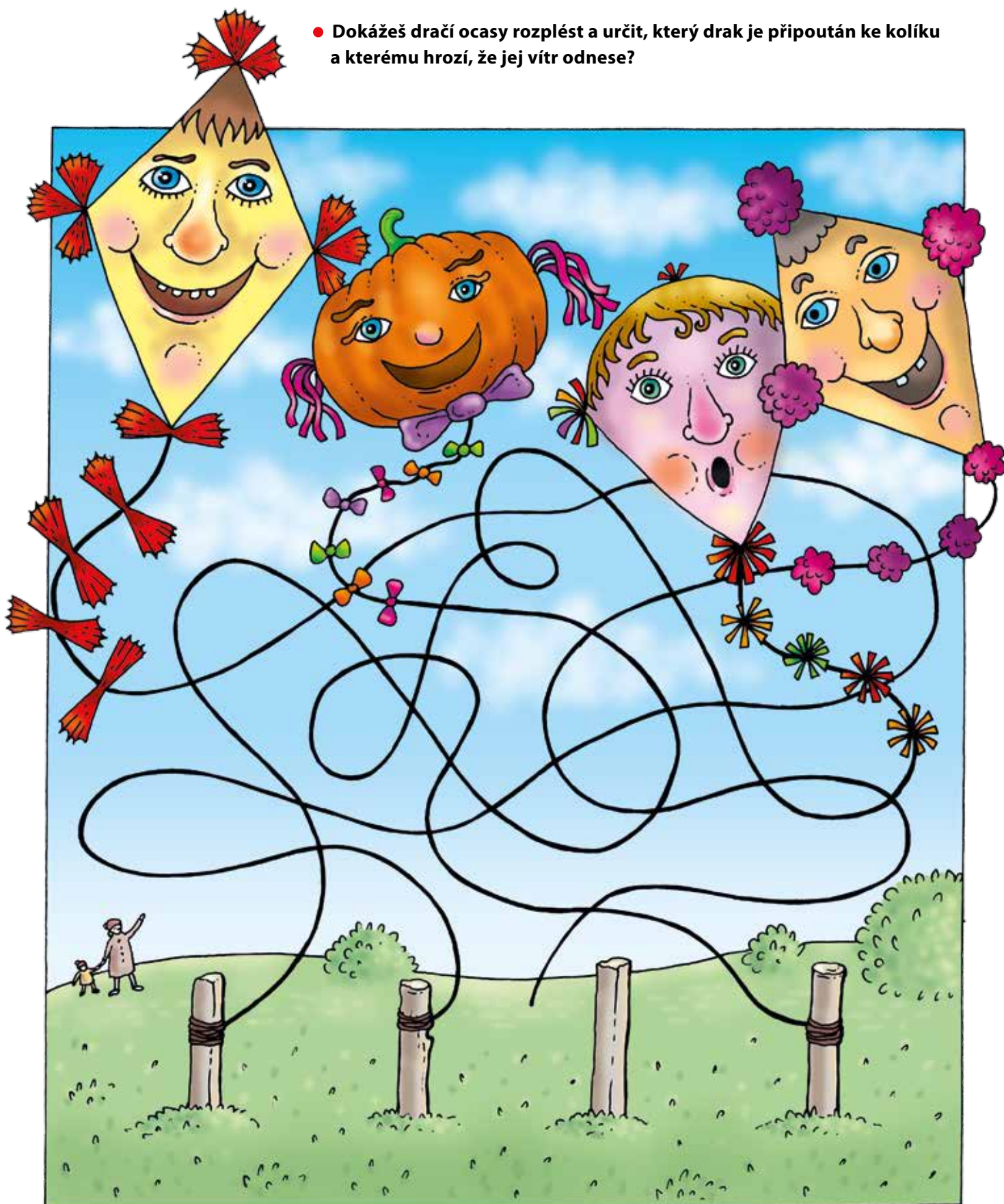

- Nezdá se ti, že tři z předmětů by s sebou cestovatel opravdu nosit nemusel? Přeškrtni je.
- Ted' obrázek zakryj a pokus se vyjmenovat vše, co se v batohu nalézá.

Dračí bludiště

Na své cestě náš poutníček pozoroval, jak se nad krajinou vznášejí papíroví draci. Ihned zatoužil také si takto poletovat a dívat se na svět z výšky. Draci jej vzali mezi sebe, jenže se jim přitom nějak zamotaly ohony s třásněmi.

- **Dokážeš dračí ocasy rozplést a určit, který drak je připoután ke kolíku a kterému hrozí, že jej vítr odnese?**

Zeleninová sklizeň

Když si náš kamarád poletoval vzduchem, uviděl, jak zemědělci na poli sklízí zeleninu. I to si pochopitelně chtěl vyzkoušet. Ty teď můžeš spočítat, zda byl úspěšnější on, nebo farmář.

- Vypočítej, kolik kilogramů zeleniny sklídil každý z nich, když víš, že každý kus zeleniny představuje 500 g.
- Kolik kilogramů sklídili celkem?

Tykvíkovy putování

Na jednom dýňovém políčku žila rodinka dýní. Celý rok dýně pěkně rostly, aby mohly v říjnu o Halloweenu ozdobit verandu farmářova domku. Nejmladším členem dýňové rodinky byl neposedný Tykvík. Nebavilo jej celý den nečinně zahálet na poli a vůbec jej netěšila představa, že jednoho dne jej nazdobí a posadí na verandu.

„Vždyť takhle si nic neužiju, nic nepoznám,“ mudroval Tykvík od rána do večera.

„Chtěl bych zažít dobrodružství, seznámit se s někým zajímavým,“ naříkal stále víc, jak léto mýjelo, blížil se podzim a s ním doba dýňové sklizně.

Protože jeho naříkání bylo stále silnější, rozhodl se jeho otec, že synka do světa pustí. „Jen si jdi a zkoumej svět. Nemysli si, že ostatní si jenom užívají a nemají v životě žádné povinnosti. Všude je chleba o dvou kůrkách, každý pozná radosti i starosti!“

Tykvík otce moc neposlouchal. Radoval se, že se mu splní jeho sen, sbalil si batoh, rozloučil se s rodiči a vyrazil na cestu.

Z dýňového políčka doputoval do lánů pšenice. Uprostřed obilného pole se tyčil do výšky starý strašák a tvářil se velice nerudně.

„Dobrý den, strýčku, pročpak se tak mračíte?“ zeptal se Tykvík. „Vždyť to musí být krásné, vyhřívat se na sluníčku a vidět daleko do kraje.“

„Myslíš, dýňový poutníčku? Tak si to pojď vyzkoušet,“ vybídl strašák Tykvíka. Ten vylezl na sousední opuštěný kůl, uvelebil se na něm, roztáhl paže a v této pozici nehybně strnul. Jenže za chvíli zjistil, že když nesmí otáčet hlavu, má velice omezený a nudný výhled. Také natažené paže jej začaly pekelně bolet, bodavá bolest mu vystřelovala do zad a krk měl ztuhlý. A co si budeme povídat, sezení na kůle také není nijak zvlášť pohodlné.

Najednou zahřmělo, obloha se zatáhla a spustil se prudký liják.

„Ach, ach,“ naříkal promáčený a rozbolavělý Tykvík. „Copak? Pořád si myslíš, že práce strašáka je zábavná a nenáročná?“ zeptal se strašák s pousmáním. „Kdepak, strýčku, tohle opravdu není nic pro mě. Raději půjdu dál. Děkuji vám za společnost a mějte se tu krásně.“

Po těch slovech Tykvík sešplhal z kůlu a vydal se na další cestu. Sluníčko zase pěkně svítilo a paprsky vysušily Tykvíkovo promáčené oblečení. Dýňový poutníček si radostí povyskočil a do kroku si pohvizdoval.

Vtom slunce zakryl veliký mrak. Tykvík vyplašeně vzhledl, jestli se nežene další bouřka. Úžasem však otevřel ústa. To nebyl mrak, ale veliký papírový drak! „Krásný den, draku, copak tam děláš?“

„Děti si mě tady pouštějí. Poletuju sem a tam, tam a sem,“ odpověděl z výšky drak. „Ale to by se mi taky líbilo, být takhle svobodný a nespoutaný!“ vydechl Tykvík. „Tak počkej, sletím dolů a můžeš se mnou chvíli poletovat.“

Na ta slova se drak snesl k Tykvíkovi, posadil si jej za hlavu a přikázal mu, aby se pořádně držel provazu. Pak s malým dýňáčkem opět vyletěl do oblak. „Jéééé! To je nádhera!“ výskal Tykvík radostí. „Leť prosím ještě výš.“

„Nemůžu, jsem přivázaný k tamtomu velikému kořenu,“ smutně si povzdechl drak. „To nevadí, tak zaleť až tam za ten rybníček, který se tak nádherně třpytí.“ „Bohužel to taky nejde. Provaz mě tak daleko nepustí,“ znovu si postěžoval drak. „Ale to vlastně moc svobody nemáš, vid? Navíc tady občas dost studeně profukuje, až je mi z toho zima,“ zachvěl se Tykvík chladem. „Máš pravdu. Taky tady často mrzne. Ale když se snesu na zem, abych se zahřál, vítr mě okamžitě vynese zpět do výšky.“ „Hm, myslím, že papírovým drakem raději nebudu. Snes mě na trávu, kamaráde. Děkuji ti za svezení, ale raději půjdu dál.“ „Nemáš zač, šťastnou cestu a přijď se na mě zase někdy podívat,“ rozloučil se drak a opět se vznesl do mraků.

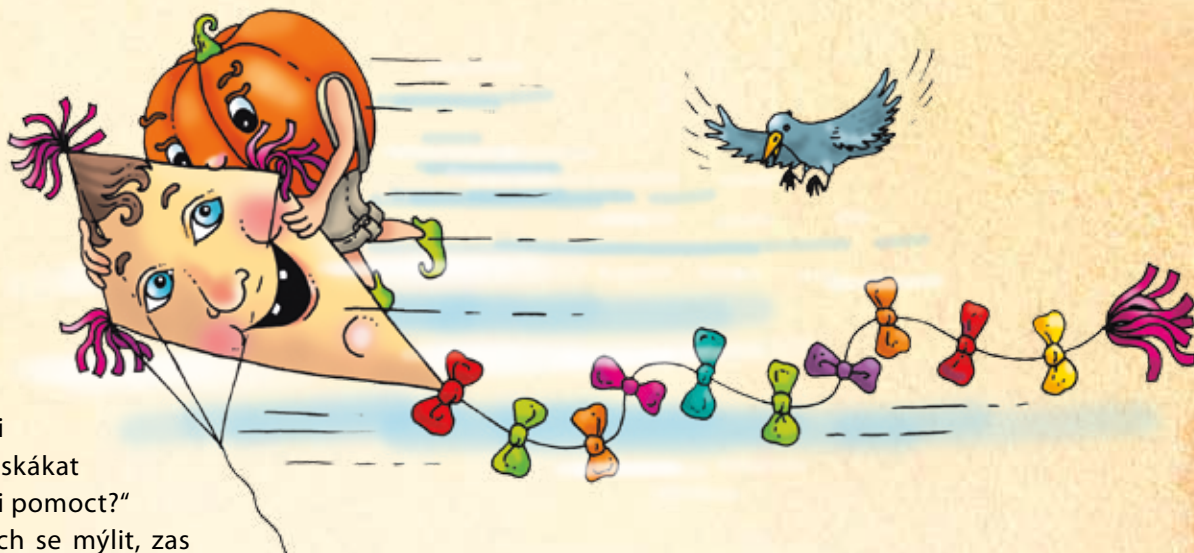
Tykvík se vydal dál. Pěšinka mezi poli jej zavedla až do vysokého lesa. Malý poutníček se překvapeně rozhlížel do všech stran. Les, to bylo něco úplně jiného než pole, která až dosud znal. A ta omamná vůně!

Prásk! Najednou jej něco udeřilo do hlavy. Do mechu dopadla velikánská šiška. „Promiň, promiň! Moc se omlouvám. Nestalo se ti nic?“ ozvalo se nad Tykvíkovou hlavou z vysokého smrku.

Tykvík vzhledl a uviděl veverčího kluka s plnou náručí šišek. „Ne, jsem v pořádku. Jen jsem se trochu lekl. Kdo jsi a co to vlastně děláš?“ zvolal Tykvík.

„Já jsem veverčák Čiperka a připravuju si zásoby na zimu. Musím posbírat spousty šišek, hub, oříšků, jeřabin a dalších dobrot, abych měl v zimě co jíst.“ „Aha, to je určitě zábava, jestli si u toho takhle můžeš skákat po stromech. Můžu ti pomoci?“

„Budu rád, ale nenech se mýlit, zas

taková zábava to není. Někdy je to naopak pořádná dřina. A nebezpečná,“ varoval Čiperka. Tykvík se s chutí pustil do práce. Snášel na hromádku všechny houby, které uviděl. Ale Čiperka pokaždé zavrtěl hlavou: „Tu ne, ta se nejí, je jedovatá. Sbírání hub předpokládá, že je dobře znáš, Tykvíku. Nechceš raději trhat oříšky?“

Tahle práce šla Tykvíkovi také snadno. Za chvíli měl oříšky pro celou Čiperkovu rodinu. Vesele s nimi přiskotačil zpět k veverčákovi. Čiperka se s nedůvěrou podíval na oříšky a zeptal se: „Prohlédl jsi je? Pokud mají ve skořápce díрку, jsou prázdné, vyklouvané od ptáků.“ Zasedl k ořechům, každý překontroloval a víc než polovinu jich vyhodil. „Sbírání oříšků vyžaduje pečlivost, Tykvíku, jinak bychom v zimě zemřeli hladu. Ale šišky by mohly být pro tebe to pravé! Stačí vylézt na strom, a ocitneš se v šiškovém ráji.“

Tykvík se s vervou pustil i do této práce. Jenže ono se veverčákovi řekne vylézt na strom. Je lehounký jako pírkó, drápky se přichycuje kůry stromů a huňatý ocas mu slouží k udržování rovnováhy. Ale co ubohý Tykvík? Hladké ruce se po kůře smýkaly a prstíky se nedokázaly pořádně zachytit. Dýňová hlava je těžká a stahuje nešťastného Tykvíka k zemi. A když už se konečně vydrápal do větví a utrl první šišku, ztratil rovnováhu – a tak tak že nespádl na zem.

„Nech toho, Tykvíku,“ vyděšeně volal Čiperka. „Promiň, zapomněl jsem, že nejsi veverka a neumíš lézt po stromech. Sběr šišek vyžaduje mrštnost a obratnost.“ „Tak to ti, Čiperko, asi nejsem co platný, vid? Ale měl jsi pravdu. Příprava zásob na zimu je těžká a nebezpečná práce. No nic, měj se tady krásně a já zase půjdu.“ „Na shledanou, Tykvíku, a děkuji za pomoc,“ zamával veverčák.

Dlouho bloudil Tykvík lesními pěšinkami. Nohy už jej pořádně bolely a v bříšku mu kručelo. „To cestování už mě moc nebaví. Ano, potkal jsem spoustu kamarádů, ale taky jsem poznal, že nikdo to nemá jednoduché. Copak asi dělají rodiče?“ přemítal.

Jak tak hloubal, z ničeho nic se ocitl na kraji lesa a před sebou zahlédl známá políčka. Bramborové, zelné – a tam úplně vpravo, to bylo přece dýňové pole s jeho rodiči, brášky, sestřičkami a všemi kamarády!

„Hurá! Jsem skoro doma,“ zaradoval se Tykvík. „A tam, to je přece náš dědeček farmář. Vykopává brambory. Tohle dělání zásob na zimu vypadá docela snadno. Půjdu mu pomoci.“

Tykvík se rozběhl k farmáři. Ten mu velice rád přenechal motyku a protáhl si bolavá záda. „Opatrně, Tykvíku, ať brambůrky nenakopneš. Ve sklepě by shnily a my bychom neměli v zimě co jíst a na jaře co zasadit,“ varoval farmář svého nového pomocníka. Jenže ono se to lehce řekne, ale hůře udělá. Co kopnutí, to nakopnutý brambor. „Nešiko!“ rozčiloval se pokaždé raněný brambor. „Dávej přece pozor! Jak by se tobě líbilo, kdyby do tebe někdo kopal?“ „Promiňte, nikdy jsem tu práci nedělal, teprve se to učím,“ omlouval se nešťastný Tykvík. „Copak jsme nějácí pokusní králíci?“ divily se postižené brambory. „Raději toho nech a běž domů, Tykvíku.“

„Ano, chlapče, jdi domů,“ usmál se farmář. „Poznal jsi na vlastní kůži, že žádná práce není snadná a že učený z nebe nespádl. Nikdo si nemůže jen tak užívat, ale musí také pracovat. Na nikoho nesvítí jen sluníčko, ale pro každého je připravena i studená sprška. Tak buď rád za to, co máš,“ dodal moudrý farmář a jemně vzal smutnému Tykvíkovi motyku z ruky.

„Máte pravdu, dědečku. Ale jsem rád, že jsem se na cestu vydal. Něco jsem zažil a mnoho jsem si toho vyzkoušel. Teď už si nebudu stěžovat, že ostatní jsou na tom líp. A až budu o Halloweenu sedět s ostatními dýněmi na terase, mám jim alespoň co vyprávět. Vždyť jsem první dýně, která se vydala do světa. Tak děkuji a mějte se tu krásně.“

Doma Tykvíka všichni radostně uvítali. Když pak v říjnu pospolu trůnili na halloweensky vyzdobené verandě, všichni napjatě poslouchali dobrodružství Tykvíka, prvního dýňového cestovatele.

Dýňové putování

pravidla hry

Vydej se po stopách našeho dýňového cestovatele. Ke hře potřebuješ alespoň ještě jednoho dalšího spoluhráče, figurky podle počtu hráčů, hrací kostku, papír a tužku.

Návod ke hře:

- Začíná ten hráč, který hodí kostkou nejvyšší číslo.
- Postupuj po hracím plánu podle počtu bodů hozených na kostce.
- Padne-li ti šestka, házíš ještě jednou.
- Pokud stoupneš na políčko označené číslem, splň příslušný úkol.

Úkoly:

bramborové pole:

- 1 Vyjmenuj pět bramborových jídel. Pokud se ti to povede, házíš ještě jednou. Pokud ne, jedno kolo stojíš. Pozor, jestliže tento úkol plnil už některý tvůj spoluhráč, nesmíš opakovat jeho názvy jídel.

strašák v poli:

- 2 Musíš hlídat obilné pole. Hod' kostkou. Stojíš tolik kol, kolik bodů je na kostce.

most:

- 3 Nespadni do vody. Rychle přeběhni po mostě ve směru šipky.

švestky:

- 4 Vyjmenuj další tři druhy ovoce, které patří mezi peckoviny. Podařilo se ti to? Postup o tři políčka vpřed. Nepovedlo se? Vrať se o tři políčka zpět.

jabloně:

- 5 Během minuty spočítej všechna spadlá jablka a přesně tolik jich nakresli na papír. Zvládneš-li to, pokračuješ po cestě dál. Nestihneš-li to, prodloužíš si cestu po fialové odbočce.

viňice:

- 6 Hroznové víno ti dodalo dvojnásobek energie. Hod' kostkou a postup vpřed o počet bodů vynásobený dvěma.

zajíc v zeli:

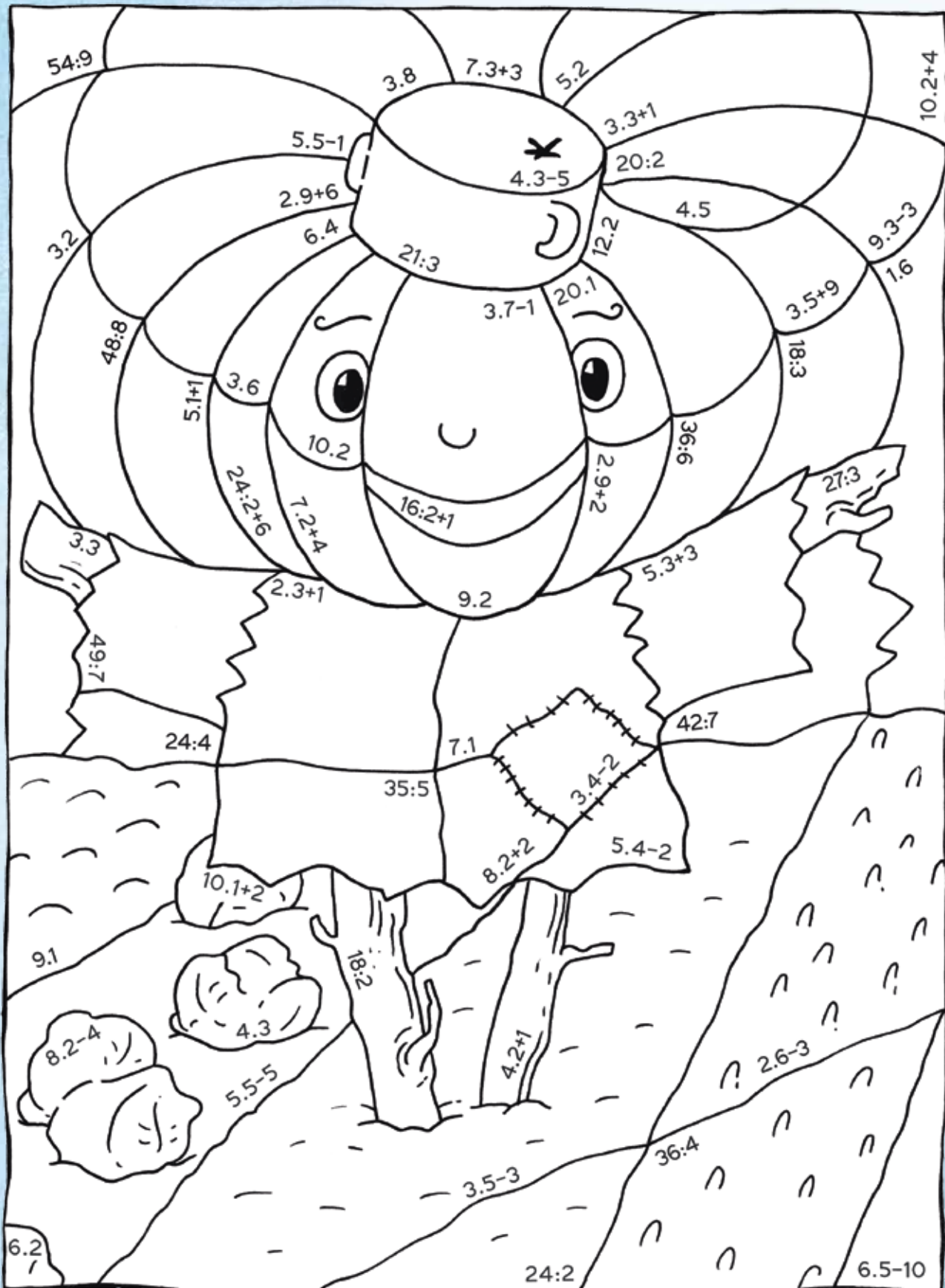
- 7 Zajíc ukradl hlávkou zelí a kličkuje s ní mezi poli. Musíš ho chytit. Vydej se po zaječích stopách.

dýně:

- 8 Dýňoví kamarádi tě připravují na halloweenské oslavy a malují ti ten správný dýňový obličej. Chvilku se zde však zdržíš. Stojíš dvě kola.

Strašák v poli

Dýňový kamarád si zkusil také práci strašáka v poli. Zdlouhavé osamělé postávání na jednom místě jej však nebavilo. Rychle tedy vypočítej všechny příklady a vybarvi obrázek, ať se dýně může vydat na další cestu!

10

20

18

9

6

24

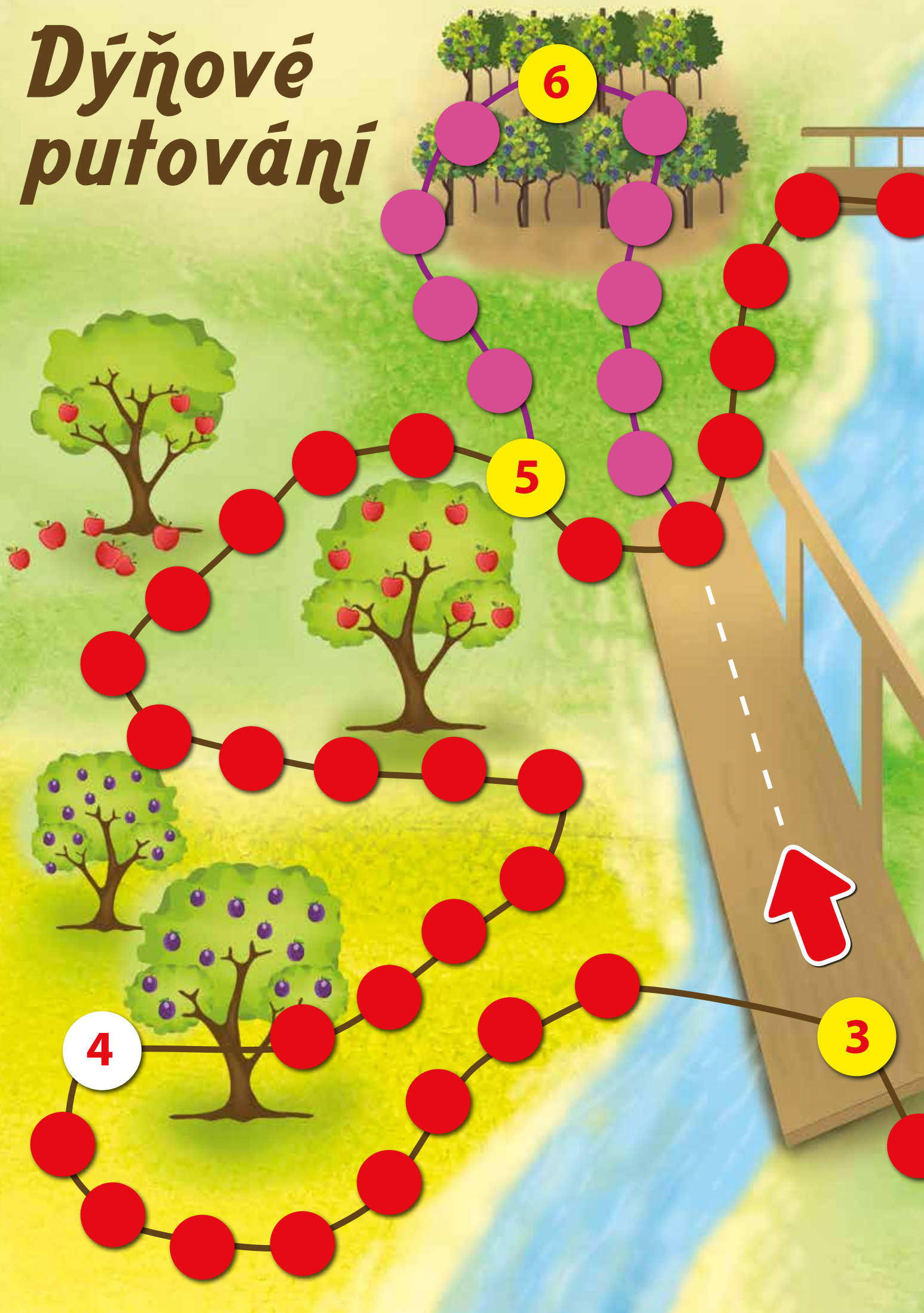

12

7

Dýňové puťování

CÍL

8

1

2

7

START

Šběr lesních plodů

Cesta malého poutníka zavedla až do lesa. Tam spatřil veverčáka Čiperku, který si pilně připravoval zásoby lesních plodů na zimu. Náš dýňový hrdina pochopitelně nemohl zůstat stranou a Čiperkovi pomohl. I když to může vypadat, že nasbíral úplně to samé, přesto jsou mezi úlovky rozdíly.

● Najdeš 5 odlišností?

Řešení úkolu najdeš na straně 23.

Na pastvě

Od Čiperky se dýňový kamarád vypravil do hor. Na jedné horské louce se seznámil s pastýřem ovcí. Jak se našemu hrdinovi vedlo při pasení ovcí?

- Spočítej, kolik bílých ovcí má pastýř na starosti.
- Kde se schovává černá ovce?
- Kolem celého stáda na louce nakresli trojitý kruh – ohradu, aby ovce neutekly.
- Pastýř ztratil píšťalku. Najdeš ji?
- Které zvíře a která rostlina do české krajiny nepatří?
- Správný pastýř má mít ovčáckého psa. Nakresli ho.

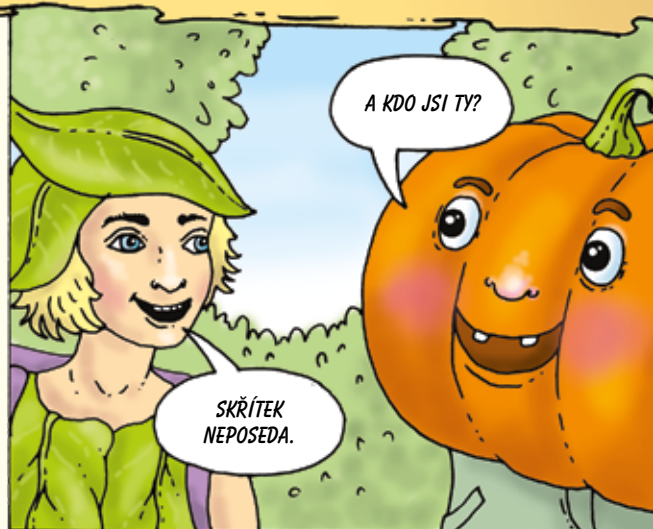

0 Neposedovi a jeho kamarádech

21.díl

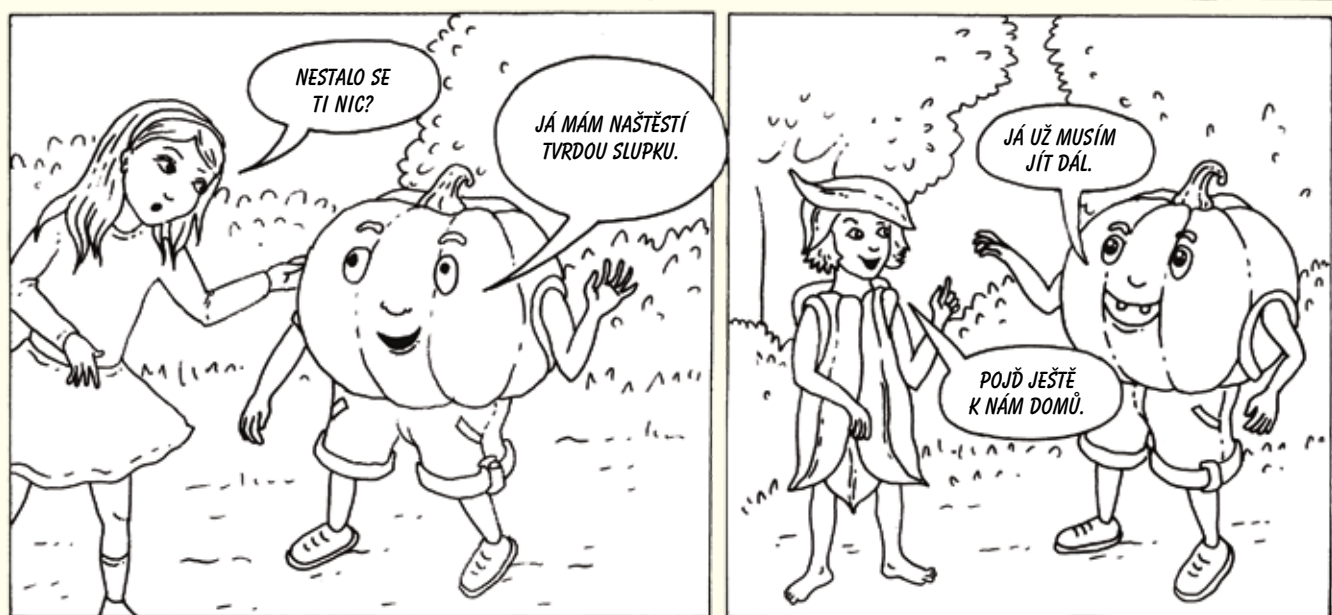
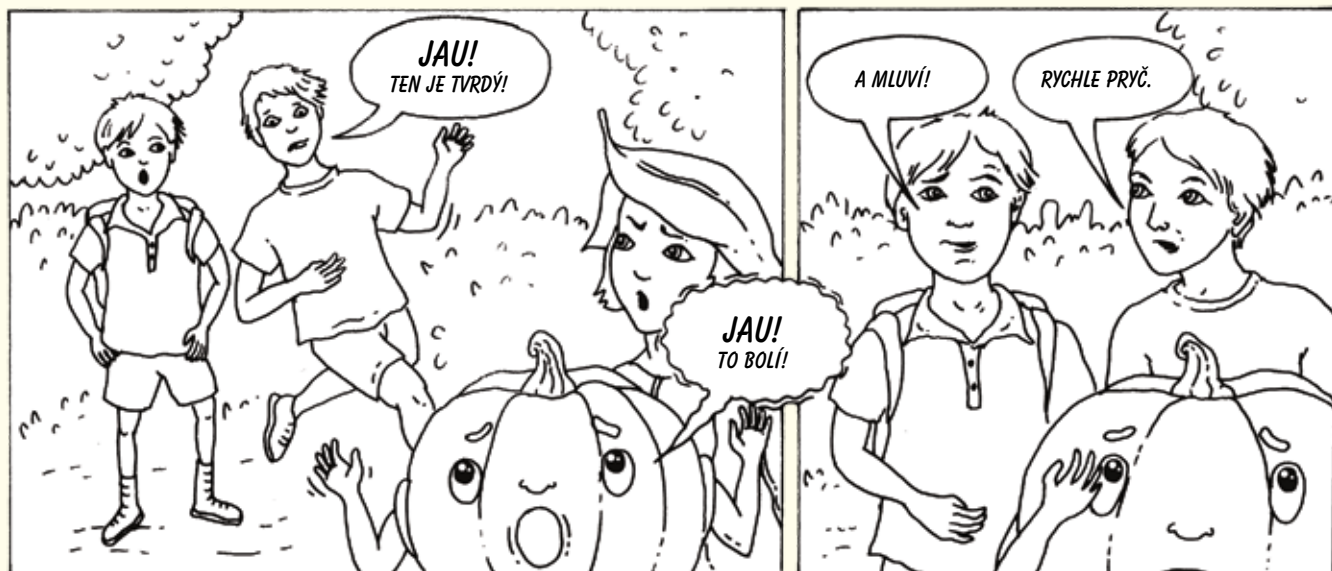

MAMINKA RÁNO VYPRAVILA NEPOSEDU DO ŠKOLY, DALA MU DOBRou SVAČINU A ON SLÍBIL, ŽE JI SNÍ A NEBUDE PANA UČITELE ZLOBIT. CESTOU POTKAL ZAJÍMAVÉ STVOŘENÍ.

NEPOSEDA PŘIVEL DÝŇOVÉHO KLUKA DO ŠKOLY. ZROVNA PROBÍRALI ZELENINU, A TAK SE TŮ HODILO. ŽE CHODÍ A MLUVÍ, NIKOHO NEPŘEKVAPIL. VŽDYŤ JSME V POHÁDCE. KDYŽ OHLÁSIL ZVONEK KONEC VYUČOVÁNÍ, VŠICHNI SE VYHRNULI VEN. PŘIBĚHLI I VELCÍ KLUČI.

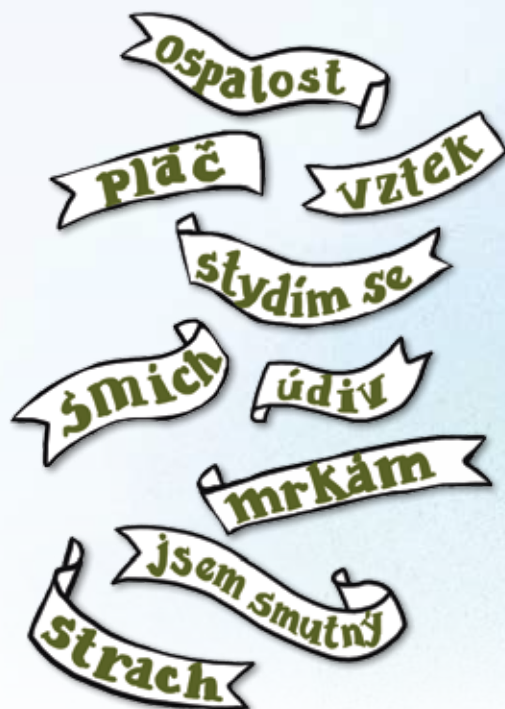

MAMINKA BYLA CHVILKU PŘEKVAPENÁ, ALE JEN CHVILKU, PROTOŽE V POHÁDCE JE VŠECHNO MOŽNÉ. ZASMÁLI SE TOMU. SEDLI SI NA ZÁPRAŽÍ CHALOUPKY VE SKALÁCH, PŘIŠLI I DALŠÍ SKŘÍTKOVÉ A DÝŇOVÝ KLUK JIM VYPRÁVĚL O SVÝCH DOSAVADNÍCH DOBRODRUŽSTVÍCH. PAK SE ROZLOUČIL A ŠEL ZAS DÁL DO SVĚTA. DO HALLOWEENU TOHO CHCE JEŠTĚ HODNĚ VIDĚT A POZNAT.

Halloweenské emotikonky

Dobrodružství malého dýňáčka se pomalu chýlí ke konci. Hodně toho poznal a vyzkoušel a už se docela těší, až bude zdobit verandu jako halloweenská dýně. Nad hladinou rybníčku si trénoval, který z výrazů mu nejvíce sluší, který tedy nakonec při Halloweenu nasadí.

- Dokážeš spojit jednotlivé jeho emotikonky se správnou náladou?

- Nakresli, jak by náš kamarád vypadal, kdyby vyjadřoval, že je nemocný, zamyšlený a zamilovaný.

Emotikonky

Podarilo se ti vymyslet tři opravdu povedené dýňové emotikonky – ať už podle našeho zadání, nebo podle vlastní fantazie? Pošli nám jejich obrázek. Číperka bude autorům těch nejpovedenějších obrázků rozdávat lákavé ceny.

Své tři dýňové obličejky pošli **do 30. listopadu 2017** na adresu **DELEX, Denisovo nábřeží 4, 301 00 Plzeň** nebo na e-mailovou adresu **coopclub@coopclub.cz**. Na obálku nebo do předmětu zprávy napiš „Číperka – emotikonky“. Nezapomeň připojit své jméno, adresu a věk.

Halloweenská omalovánka

Malý cestovatel je konečně doma. Nastal Halloween a náš hrdina, slavnostně vyzdobený, se usadil na verandě. Ve volných chvílích vypráví ostatním dýním, co všechno prožil. Ty můžeš volné chvíle využít k vybarvení obrázku.

Bábovková dýně

S ostatními dýněmi se náš malý kamarád také podělil o recept, který se cestou naučil. Chceš si také pochutnat na bábovkové dýni? Není nic snazšího.

Co potřebuješ:

Na bábovky: ● 600 g tuku na pečení ● 600 g moučkového cukru ● 2 vanilínové cukry ● 6 vajec
● 800 g polohrubé mouky ● 100 g mletých oříšků ● 60 g kakaa ● 2 kypřicí prášky do pečiva
● 300 ml mléka

Na ozdobu: ● dýňovou zavařeninu (nebo jakoukoliv jinou, která ti chutná) ● 200 g marcipánové hmoty
● zelené a oranžové potravinářské barvivo ● pomerančový džus ● asi 150 g moučkového cukru

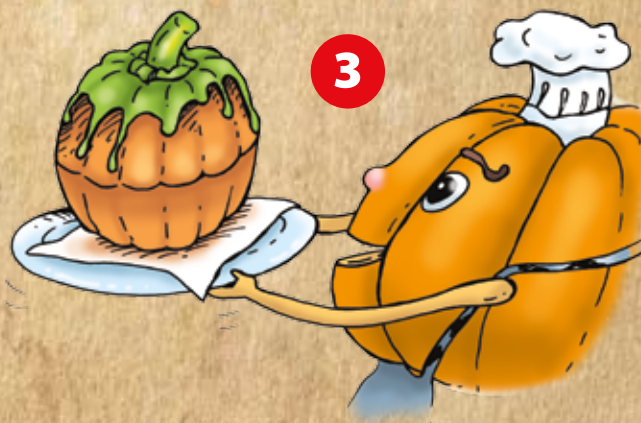
Jdeme péct:

- Tuk vyšlehej v mixéru spolu s cukrem a vanilínovým cukrem.
- Postupně přidávej vejce a našlehej do pěny.
- Mouku smíchej s oříšky, kakaem a kypřicím práškem. Vše přisyp do základu těsta a pořádně promíchej.
- Podle potřeby přilévej vlažné mléko, aby vzniklo hladké tekuté těsto.
- Dvě stejně velké bábovkové formy důkladně vymaž tukem a vysyp moukou. Připravené těsto do nich rovnoměrně rozlij.
- Bábovky peč zvolna v troubě předehřáté na 180 °C. Doba pečení je asi 1 hodina.
- Hotové bábovky nech důkladně vychladnout.

Jdeme vytvářet dýni:

- Do marcipánu nasyp zelené barvivo a důkladně ho rukama propracuj, aby získal jednolitou zelenou barvu.
- Ze zeleného marcipánu vytvaruj stonek a vykrájej dýňové listy.
- V moučkovém cukru rozmíchej oranžové barvivo a po lžících přilévej džus. Vymíchej polotekutou hmotu, kterou budeš ve finále výtvar potírat.
- Oběma bábovkám seřízni spodek do roviny, aby na sebe přesně sedly.
- Řez potři zavařeninou a bábovky spoj.
- Povrch potři oranžovou hmotou.
- Do středového otvoru umísti marcipánový stonek (aby nepropadával, můžeš otvor napěchovat papírovými utěrkami) a povrch ozdob marcipánovými listy.
- Bábovková dýně je hotová a můžeš si na ní pochutnat s halloweenskými hosty.

Dobrou chuť!

Papírová dýně

Schránka na malá tajemství či zásobu sladkostí může mít také podobu dýně. Baví tě vystřihovánky? Pak si jistě nenecháš ujít příležitost vyrobit si vlastní dýni z papíru. Náš dýňový kamarád a Čiperka tě to rádi naučí.

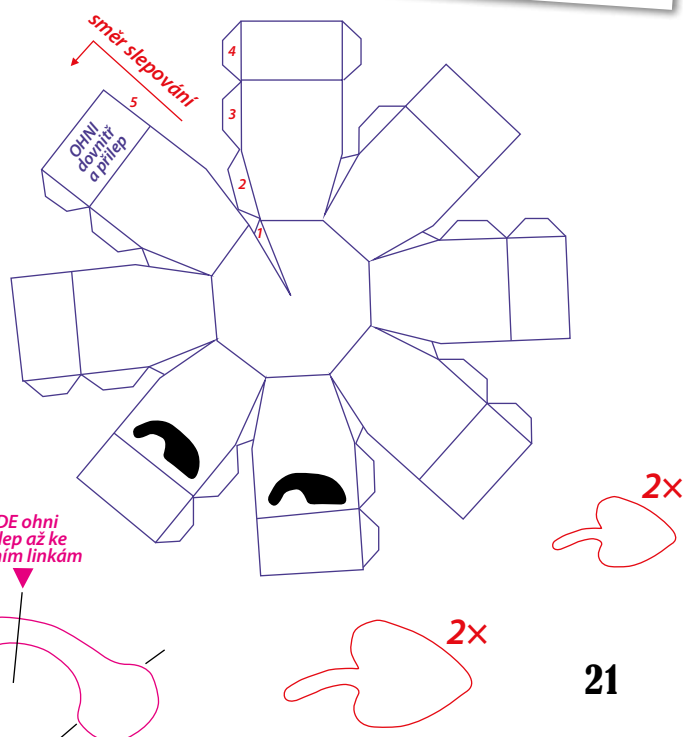
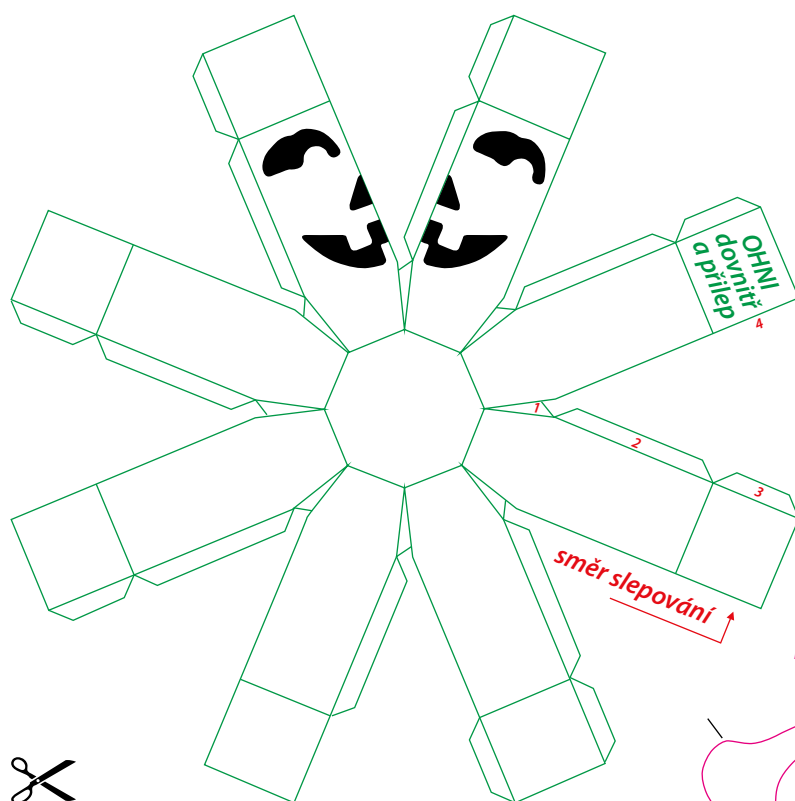
Co budeš potřebovat:

- naše šablony
- nůžky
- lepidlo (lepší jsou tekutá než tyčinky)
- pravítko
- pastelky

S chutí do toho:

- Šablony na kopírce zvětší na požadovanou velikost.
- Jednotlivé části skládačky vybarvi a poté vystřihni. Pracuj pečlivě, jinak ti dýňové víčko nebude na spodní část dýně pasovat.
- Přilož k jednotlivým čarám pravítko a tupou stranou nůžek čáry obtáhni, aby šly dílky lépe ohýbat.
- Začni lepit a tvarovat spodek dýně. Postupuj naznačeným směrem. Nejprve slep první dva pásy a horní dílek přehni dovnitř a přilep. Pásy musíš ohnout do mírného oblouku, aby na sebe přesně pasovaly.
- Teď přilep další pásek a horní kousek opět přehni dovnitř dýně.
- Takto postupuj, dokud nemáš celou dýňovou nádobu. Musíš pracovat opravdu pečlivě, aby nádobka nebyla příliš široká a vše správně „sedlo“.
- Stejným způsobem postupuj i při slepování dýňového víčka.
- Dva velké lístky slep rubovou stranou k sobě, to samé udělej i s těmi menšími.
- Stonek přehni podle střední čáry a slep až ke krajním značkám. Neslepenou část rozevři, aby se dala přilepit na vršek víčka.
- Listy přilep na horní část víčka a přes ně přilep stonek.

Pokud jsi pracoval opravdu pečlivě, mělo by jít víčko bez problémů nasadit na dýňovou nádobku. Oči z víčka zakryjí oči na obličejí. Teď už zbývá jen do dýňové schránky ukrýt tvé tajné poklady.

Pepina a motýlí víla

Na svém putování potkal náš hrdina také klaunku Pepinu. Vyprávěl jí o svých zážitcích a ona mu na oplátku dala motýlí vílu, aby jej na cestě doprovázela. Jak už jsme u Pepiny zvyklí, víla byla pochopitelně z balónků. Hravě se ji zvládneš naučit i ty.

Jak se rodí balónková víla:

- Nafoukni první balónek (v našem případě fialový), tentokrát nech jen malinkatý nenafofknutý konec. Balónek zauzluj.
- Teď svaž oba konce balónku dohromady.
- Zkruť balónek tak, aby ti vznikla osmička – jedna část o trochu menší než druhá.
- Přehni oba oblouky k sobě. Dole máš zkroucenou část, nahoře oblouky obou půlek osmičky.
- Nejvyšší místa obou těchto horních oblouků přitiskni ke spodnímu místu zakroucení a vše zkruť dohromady. Vzniknou ti dvojité motýlí křídla – horní díly jsou větší, spodní menší.
- Nyní nafoukni druhý balónek (Pepina má růžový). Stačí jen do půlky, konec zauzluj.
- Rukama tlač nafouknutou část doprostřed, aby na obou koncích zůstala stejně velká nenafofknutá část – budoucí motýlí tykadla.
- Balónek ohni a svaž nenafofknuté konce těsně za nafouknutou částí.
- Nyní už jen zkruť balonek na jeden větší a jeden menší dvojité buřtík – získáš hlavičku těla a hlavičku víly – a to celé opatrně zasuň doprostřed připravených křídel.
- Poslední krok je jednoduchý. Víle nakresli obličejíček a vlásky.

Kouzelná průvodkyně na cesty je hotová.

Dobrá zpráva pro všechny kamarády naší klaunky. **Pepina má konečně vlastní webové stránky.** Dozvíte se na nich, co všechno Pepina umí i jak ji kontaktovat, pokud byste si ji chtěli pozvat na vlastní oslavu. Jukněte tedy na www.klaunka-pepina.cz.

Co budeš potřebovat:

- 2 dlouhé balónky různých barev
- pumpičku ● fix

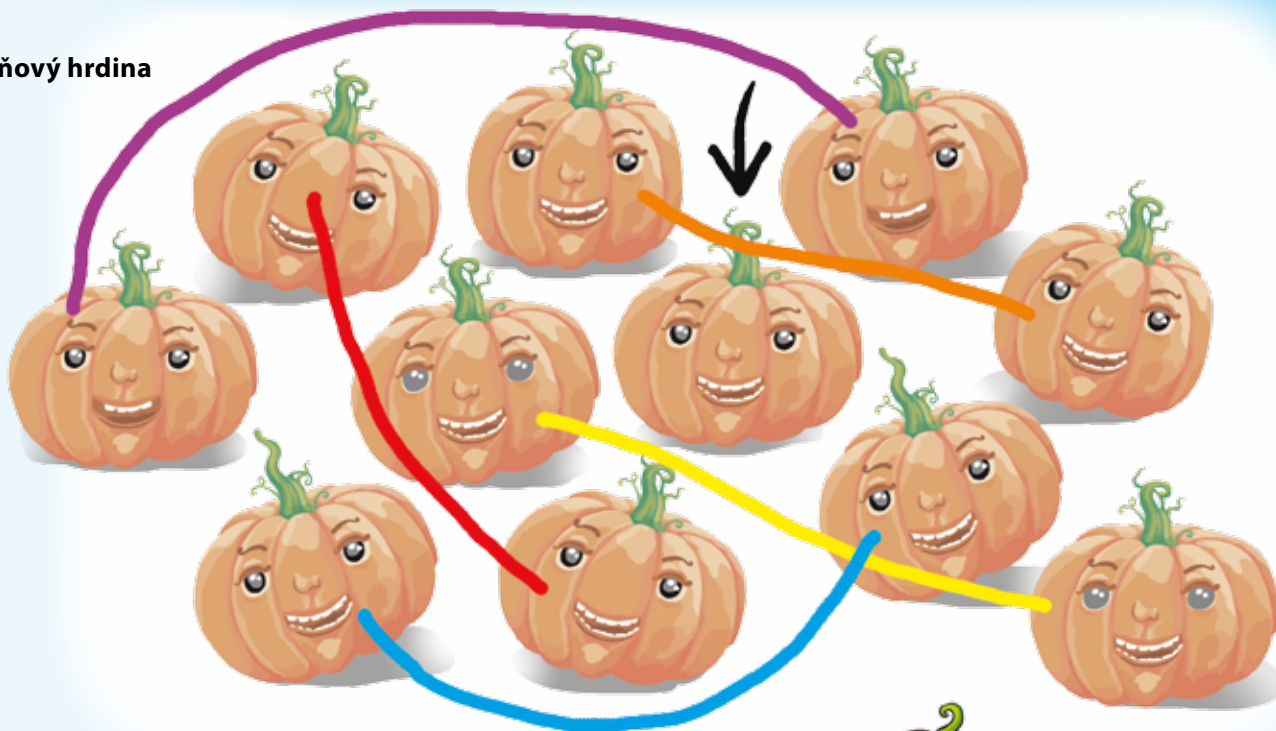

Řešení úkolů

Str. 3

Hledá se dýňový hrdina

Str. 7

Zeleninová sklizeň

4 brambory > 3 brambory

7 mrkví > 5 mrkví

3 cibule < 5 cibulí

4 zelí = 4 zelí

6 okurek > 5 okurek

Dýňový kamarád sklídl 12 kg

zeleniny, farmář 11 kg.

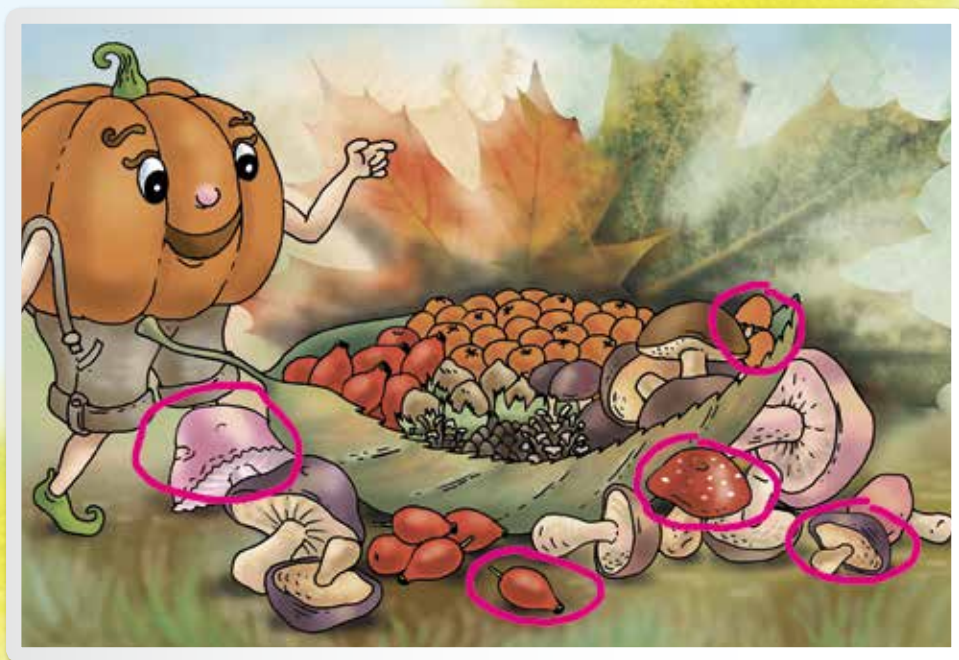
Dohromady mají 23 kg zeleniny.

Str. 14

Sběr lesních plodů:

5 rozdílů

HRAJEME SI
S AMÁLKOU A KÁJOU

BEZ
ÉČEK

Vybarvíte
naše dva
kamarády?

**AMÁLKA PÁRKY
PRO DĚTI**

OBSAH MASA
85%

www.krasnosvet.cz

 před tepelnou úpravou odstraňte
potištěné střevo

 kytičky zůstanou na párcích
i po sloupnutí střívka